

Televizionář Mirky Spáčilové

Kosmo, Polda, Tvář. Soubor tří různých galaxií

Podzimní válka stanic vejde zítra do poslední bitvy, hodí se tedy lehká rekapitulace. První padlí: Master Chef musel povolat na pomoc Výměnu manželek a už se vysílá jen jednou týdně. Jetelín se (dočasně) stáhl, podobně Pevnost Boyard si dává pauzu během vysílání konkurenční StarDance. Tradiční vítězové: Tvoje tvář má známý hlas, Ordínace, Všechnopárty, StarDance jsou zpět na svých číselcích. Noví vítězové: Rapl vládne pondělkům. Rekordy: nulové, hranice dvou milionů diváků se zatím žádný pořad ani nedotkl. A tip na zítřejší start dvou premiérů? Teenageři zůstanou věrní ukřičené imitátorské Tváři. Dříve narození zkusí nespěchanou poklidnou krimi Polda, v níž se hrdina Davida Matáska probudí do současnosti z blahých dob bez mobilů, navigací, úřednického rojení. A satira Kosmo spraví náladu těm, kdo by od obrazovky chtěli k zábavě přidat i kus odvahy. Rozkradená česká výprava na Měsíc, podporovaná sponzorským velkodružbežářem a nešťastným ministrem, má šanci stát se kultem, tedy tím, o čem se vášnivě mluví, píše, polemizuje. Naposledy se to povedlo Čtvrté hvězdě, v níž jeden bdělý poslanec pracně odhalil prvky pornografie; v Kosmu bez námahy najdou naši vůdcové sami sebe.

Výročí týdne

Milan Grygar malíř

Umělec, který 24. října oslaví devadesátiny, začal malovat už ve svých 12 letech a postupem času se stal jedním z nejpozoruhodnějších českých výtvarníků. Na UMPRUM studoval také u Emila Filly a po škole se nejprve věnoval malbě. Zlom nastal v polovině 60. let, kdy se soustředil na kresbu - a propojil ji se zvukem. Vznikly první akustické kresby a Grygar svůj ojedinělý objev dál rozvíjel. „Zvuk se stal nadále trvalou součástí jeho děl; je ve skryté podobě přítomen ve všech kresbách, kreslených partiurách, obrazech a obrazech-partiurách.“ zaznělo v roce 2014 při zahájení jeho velké retrospektivy. — Alena Slezáková

Milník

📍 I když se na pražský soubor Company.cz, který sám sebe označuje za Centrum východní dramatiky, snášela spíše kritika, je dobře, že po podivném konci v Divadle Komedie nezanimá. Diváci tak nyní v Divadle Na Prádle mohou dále objevovat u nás málo známou současnou tvorbu z Polska či třeba Makedonie. — Tomáš Štátek

Omylník

✘ Pán, jenž ve finále koncertu Paula Simona káral roztačené tleskající sousedy, ať si zase sednou, že přes ně nic nevidí, si zjevně spletl hudební arénu s komorním koncertem smyčcového tria. Aplaus vestoje těšil Simona i jeho fanoušky. Kdo nevidí, může vstát taky - nebo jít do kina, kde ovace nehrozí. Za svou osobu nedoporučuji. — Mirka Spáčilová

Trochu z nouze ctnost, říká Kubišová o návratu k hudbě

Marta Kubišová už ohlásila, že svou kariéru zpěvačky ukončí v den svých pětasedmdesátých narozenin, tedy 1. listopadu 2017. Vypadá to, že se nenechá zviklat.

Václav Hnátek
redaktor MF DNES

K rozloučení si Kubišová zvolila také album soulových předělávek, které právě vyšlo u Supraphonu pod jednoznačným názvem Soul. „Nevděla jsem, že tu příležitost dostanu,“ přiznává zpěvačka.

Víte už, co budete dělat 2. listopadu 2017?
Odpočívat!

Dobře, tak řekněme 15. listopadu. Připravovat Vánoce... a odpočívat. Ale jestli bude pokračovat pořad Chcete mě?, tak zas tolik odpočívat nebudu.

Ale předpokládám, že v tom byste pokračovala ráda, ne?

Ale nesmějí mě honit! Teď jsem koukala na Zdeňka Srstku, který stojí a povídá si s pejskem. Kdežto na mě volají: Z dálky, z dálky, pobězte ke kameře, paní Marto! Nežlobte se, ještě jednou! Lítám jak hadr na holi. Přitom jsem po infarktu a Zdeněk je zdravý. Akorát ho zlobí kolena...

Ohlásila jste konec kariéry, fanoušci už to vědí. S jakým pocitem teď nastupujete na pódium?
Nedočkávejte a velice se snažím, abych ten rok dotáhla. Infarkt, který mě postihl, byl zvednutý prst boží a říkala jsem si, že jsem se možná přecenila s tím, že to vydržím až do těch pětasedmdesátin. Ale budu se snažit, abych tomu datu dostála.

Jakou máte reakci od příznivců?
Fandové jsou výborní! Nemůžu si stěžovat, mám skvělé publikum.

A chovají se k vám jinak, když vědí, že si vás budou užívat už jen rok?

Některí mi říkají: Přijďte ještě jednou a zpívejte ještě. Ale já už určila mezník, musím ho dodržet.

Rozhodně vás nepodezíráme z toho, že by to byl marketingový tah. Ale nebyla byste první ani poslední zpěvák, kterému se

Dvě kariéry Marta Kubišová svůj pracovní život dělí na dobu před zákazem a dobu současnou. Foto: Michal Sváček, MAFRA

konec kariéry nějak rozleží. Nehrozí to i u vás?

Já si myslím, že ne. Včas jsem avizovala Milanu Heinovi, mezi čtyřma očima, aby mi už Ungelt po mých pětasedmdesátých narozeninách nesjednával koncerty. U divadla je nutné plánovat i na rok na dva dopředu. Jakmile se to dostalo mezi lidi, samozřejmě přišlo podezření, že by to mohl být marketing. Ale opravdu to tak není.

Ale přece jen - odpočnete si a po půl roce se vám zasteskne po pódiumu...

Tak já mám vyzkoušenou dvacetiletou pauzu a zkušenost, že se mi nestýská.

Já v tom pořad vidím rozdíl. Dvacet let jste nemohla, nesměla vystupovat. Teď vám v tom ovšem nikdo bránit nebude, naopak si umíte představit, že vás mnozí budou přemlouvávat.

Ne, ne, ne. Myslím si, že je nutné respektovat tělesnou schránku.

Vydala jste album Soul s předělvkami soulových klasik. Byl to váš nesplněný sen?

Ani jsem nevěděla, že tu příležitost dostanu, ale dramaturg Supraphonu Jiří Svoboda mi před třemi lety říkal: Když máte tak ráda Arethu Franklin, co kdybyste si stříhla její coververze? Jenže to jsou tak speciické věci... Kdyby chtěl dneska někdo přežít Beyoncé, taky to nedopadne. Ona je machr a málokdo ji předčí. Tak jsme nakonec píseň Peopple nezařadili. Mimochodem skvěle ji nazpívala i Ella Fitzgeraldová, kterou jsem viděla z několika metrů na koncertu v Berlíně. Ale dala jsem si tam The Performance Of My Life od Shirley Bassey, kterou jsem si moc chtěla zazpívat. A Václav Kopta udělal nádherný text.

Pak by mě taky zajímalo, proč jste ty skladby nazpívala s českými texty.

V anglickém originále to udělalo tolik českých zpěváků a já jim to mám trochu za zlé. Protože v angličtině

se dá zazpívat všechno a hodně tím zastřete. Navíc to bývá často taková „svahilská angličtina“. V češtině je to oříšek, s pár písničkami jsme se docela trápili.

Se kterou nejvíce?

Asi s Chain of Fools. Základy vznikaly rok předem ve studiu u Davida Kollera, zbytek se dohrával později.

Svůj pracovní život máte rozdělený na první kariéru před zákazem a druhou, tu současnou. Ta druhá už ovšem trvá déle. Jak ji hodnotíte?

Nic moc. Vpravila jsem se do toho proto, že po roce 1989 se odehrála delimitace podniku Výstavba sídlíšť, kde jsem pracovala jako referentka zásobování. Jezdila jsem s kapelou, ale třeba jsem zjistila, že ji Pragokoncerty nehodnotí tak, jak by měl. Nevěděla jsem, že jiné kolegyně zpívají za patnáct dvacet tisíc. Já ze začátku dostávala tři tisíce korun. Tak jsem si říkala, že to jsem tedy dopadla. Před

devatenácti lety jsem potom zakotvila v Divadle Ungelt. Ale na vavřínech neležím, toho se u mě nedočkáte. První kariéra byla rozhodně rychlejší a dynamičtější.

To určitě, ale netušil jsem, že jste ohledně své druhé kariéry měla takové pochybnosti...

Dávat dohromady novou hudební kariéru v sedmačtyřiceti nebylo jednoduché. Šla jsem do toho s opravdu hodně pokrčenými rameny, ale co jiného mi zbývalo? Takže to moje zpívání byla vlastně trochu z nouze ctnost.

Tak doufám, že se vám ten poslední rok vydaří a potom si pořádně odpočnete.

To si teda odpočinu. A pak začnu dávat dohromady knížku, jak jsem to všechno viděla já. O těch událostech už dvě nebo tři knihy vznikly, ale tahle bude skutečně z mého pohledu. A možná se tam objeví i věci, které jsem novinářům zatím neřekla.

Roman Zach se proburácí Obchodem na korze

Tomáš Štátek
redaktor MF DNES

📍 Povídku Ladislava Grosmana zasazenou do slovenského městečka za klerofašistické vlády proslavil zejména první československý Oscar pro její filmovou podobu dvojice Kadar-Klos. Výkony Josefa Kronera a (na Oscara taktéž nominované) Idy Kamiňské daly námětu tak jasnou tvář, že všechny další - i když třeba divadelní - adaptace to budou mít obzvlášť těžké. Možná i proto se látka dosud na našich pódii neobjevila; více s ní, i když taktéž spoře, pracovali na Slovensku.

Divadelní úprava Jiřího Pokorného, který se taktéž v pražském Strašnickém divadle chopil režie, se však náročnou úlohu nezalekla. Režisér ve sklepní studiové scéně naservíroval

divákům drama stísnující podobně jako zdejší prostory samy.

Za silného bolehlavu

Už úvodní obraz představí vše, co lze po zbytek představení čekat - potměná místnost, v ní schoulená postava Tona Brtky (Matěj Nechvátal), kterou rozruší halasný příchod hostů. Práce se světlem, burácivý afektovaný smích, cinkot sklenek o lahev pálenky, rány otevřenou dlaní do stolu i poplácávání po tváři. Hraje se silně expresivně, spíše než skutečnost připomíná scéna nepřijemnou noční mýru, vidinu za silného bolehlavu, surrealistický film. Víc než o děj jde o symboly.

Úvodnímu obrazu vědoví Roman Zach, jeho postava režimního přísluhovače s vidinou velké kariéry přináší Brtkovi dekret, aby se stal arizátorem staré židovské vdovy Rozálie

Dvojrole Většina herců se v inscenaci objeví ve více rolích. Roman Zach si vedle přísluhovače režimu zahraje i židovského rybáře. Foto: Divadlo X10

Lautmanové. Dvoumetrový Zach převyšuje ostatní herce o hlavu, když se zvedne od stolu, aby zamával gletem, miji strop jen o dva tři centimetry. Což jen opticky podtr-

huje jeho aktuální společenskou převahu nad neustále shrbeným a do sebe uzavřeným Brtkem. Hercy je to však po zbytek představení Nechvátal, kdo hraje prim. Do Brtky

dokázal vedle prvotní ustrašenosti a tragiky dostat i sveřepost a rozpolcenost, která diváka pohltí. Pokorný jej ve dvou jasných závěrečných obrazech stylizoval až do role trpěle či snad vykupitele. Podobně skvěle pak hraje Gabriela Pyšná - roli vetché Židovky v obchodě s krajkami dokázala mladá herečka podat nezvykle křehce a velice uvěřitelně.

Inscenaci doprovází výrazná hudba, která se místy až filmově vtírá, což vzhledem k práci se světlem a výkony herců přináší možná už zbytečně moc vjemů. Překvapivě zapojení The Miracle of Love od Eurythmics jako ilustrace láskyplného vztahu mezi stařenou a jejím arizátorem však bizarností zapadá dokonale.

Obchod na korze
Strašnické divadlo

80%